

2) Om fråga 1 ska besvaras jakande:

Ska en möjlighet att delta i en pristävling, som är knuten till köpet av en tidning, betraktas som en otillbörlig affärsmetod i den mening som avses i artikel 5.2 i direktivet av den enda anledningen att denna möjlighet att delta, åtminstone för en del av omsättningskretsen, visserligen inte är den enda, men likväl den avgörande anledningen till att köpa tidningen?

(¹) EUT L 149, s. 22.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 11 december 2008 – British American Tobacco (Germany) GmbH mot Hauptzollamt Schweinfurt

(Mål C-550/08)

(2009/C 69/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: British American Tobacco (Germany) GmbH

Motpart: Hauptzollamt Schweinfurt

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 5.2 första strecksatsen i rådets direktiv nr 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (¹) tolkas så, att punktskattebelagda icke-gemenskapsvaror som har hänförs till förfarandet för aktiv förädling enligt artikel 84.1 a i förordning (EEG) nr 2913/92 (tullkodexen) även omfattas av ett uppskovsförfarande när de först efter det att icke punktskattebelagda varor importerats tillverkas av dessa i förfarandet för aktiv förädling, så att det i enlighet med femtonde skälet i direktiv nr 92/12/EEG inte finns något behov att använda ett ledsagardokument enligt artikel 18.1 i direktiv nr 92/12/EEG när varorna flyttas?

2) Ska artikel Om den första frågan besvaras nekande:

15.4 i direktiv nr 92/12/EEG tolkas så, att bevis på att mottagaren har tagit emot de punktskattebelagda varorna även kan företas på annat sätt än genom det ledsagardokument som anges i artikel 18 i direktiv nr 92/12/EEG?

(¹) EGT L 76, s. 1

Överklagande ingett den 16 december 2008 av Powerserv Personalservice GmbH, tidigare Manpower Personalservice GmbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 15 oktober 2008 i mål T-405/05, Powerserv Personalservice GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-553/08)

(2009/C 69/35)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Powerserv Personalservice GmbH, tidigare Manpower Personalservice GmbH (ombud: Rechtsanwältin B. Kuchar)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Manpower Inc.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av förstainstansrätten den 15 oktober 2008 i mål T-405/05 och att registreringen av gemenskapsvarumärket nr 76 059 ska ogiltigförklaras för alla varor och tjänster,
- upphäva den dom som meddelades av förstainstansrätten den 15 oktober 2008 i mål T-405/05, i de delar som det i domen anförs att gemenskapsvarumärke nr 76 059 har tillräcklig särskiljningsförmåga, vilket inte har bevisats, och återförvisa målet till förstainstansrätten, och
- under alla omständigheter förplikta harmoniseringsbyrån och varumärkesinnehavaren att bära sina egna rättegångskostnader och att ersätta klagandens kostnader vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, vid förstainstansrätten och vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser den dom som meddelades av förstainstansrätten och i vilken klagandens talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattades den 22 juli 2005 av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (nedan kallad byrån) ogillades och i vilken registreringen av gemenskapsvarumärket MANPOWER ogiltigförklarades. Förstainstansrätten fann att gemenskapsvarumärket MANPOWER för de registrerade varorna endast var beskrivande i Förenade kungariket, Irland, Tyskland och Österrike och stadfäste överklagandenämndens beslut att varumärket endast hade förvärvat särskiljningsförmåga genom användning i dessa medlemsstater.

Klaganden har till stöd för sin talan anfört som grund att artikel 51.1 a och artikel 51.2 jämförda med artikel 7.1 c och 7.3 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december om gemenskapsvarumärken har åsidosatts.

Tvärtom vad förstainstansrätten har påstått är tecknet MANPOWER, såsom överklagandenämnden korrekt konstaterade, även beskrivande i Nederländerna, Sverige, Danmark och Finland samt i samtliga gemenskapens medlemsstater före den 1 maj 2004. Om förstainstansrätten hade beaktat att 47 procent av befolkningen i gemenskapen, enligt kommissionens statistik, förstår engelska skulle den ha kommit fram till att ordmärket MANPOWER förutom i Tyskland och Österrike även är beskrivande i andra EU-länder och i synnerhet i Nederländerna, Sverige, Finland och Danmark. Även vad avser andra stater som tillhörde gemenskapen före den 1 maj 2004 har förstainstansrätten inte beaktat att en stor del av totalbefolkningen i samtliga dessa medlemsstater till följd av den obligatoriska skolorundervisningen har tillräckliga engelskkunskaper för att förstå enkla ord som MAN och POWER enligt deras lexikaliska betydelse och följaktligen även kan förstå ordet MANPOWER som beskrivande för varumärkesinnehavarens varor och tjänster. Förstainstansrätten har emellertid inte motiverat varför den anser att befolkningen utanför Förenade kungariket och Irland inte ens har grundläggande kunskaper i engelska. Förstainstansrätten har därmed frångått sin tidigare praxis att även befolkningen utanför Förenade kungariket och Irland anses ha sådana grundläggande engelskkunskaper att de kan förstå ett varumärke.

Vad beträffar vilken bevisning som ska läggas fram för att varumärket uppnått särskiljningsförmåga genom användning har förstainstansrätten gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att utvidga den relevanta personkretsen i förhållande till vad som gällde vid överklagandenämnden utan att göra en ny bedömning av bevisen för särskiljningsförmåga. Även om man delar förstainstansrättens bedömning att varumärkets särskiljningsförmåga endast ska bevisas i Förenade kungariket, Irland, Tyskland och Österrike skulle förstainstansrätten, på grund av att omsättningskretsen utvidgats, ha ogiltigförklarat överklagandenämndens beslut i denna del och återförvisat ärendet till nämnden. Det var också en felaktig rättstillämpning

när förstainstansrätten stadfäste överklagandenämndens beslut om en "Spillover-effekt" genom inarbetning från Förenade kungariket till Irland, trots att en sådan effekt av ett varumärkes särskiljningsförmåga varken kan antas ske från en medlemsstat till en annan eller från en vara eller tjänst till en annan vara eller tjänst.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 19 december 2008 – Müller Fleisch GmbH mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-562/08)

(2009/C 69/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Müller Fleisch GmbH

Motpart: Land Baden-Württemberg

Tolkningsfråga

Ska artikel 6.1 i förordning (EG) nr 999/2001⁽¹⁾, jämförd med kapitel A avsnitt I i bilaga III till samma förordning, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 1248/2001⁽²⁾ av den 22 juni 2001, tolkas så, att den utgör hinder mot en utvidgad undersökningsskyldighet, vilken omfattar alla nötkreatur som är äldre än 24 månader? En sådan undersökningsskyldighet har stöd i BSE-undersökningsförordningen (BSE-Untersuchungsverordnung) av den 1 december 2000 (BGBl I, s. 1659) som har ändrats genom förordning av den 25 januari 2001 (BGBl I, s. 164).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1248/2001 av den 22 juni 2001 om ändring av bilagorna III, X och XI i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 som rör epidemiologisk övervakning och testning av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 173, s. 12).